

وقوع جمعه سیاه و کشتار بی‌رحمانه مردم در میدان شهدای تهران (1357 ش)

در اولین ساعات جمعه، 17 شهریور سال 1357، ارتشبد غلامعلی اویسی، فرماندار نظامی تهران، از رادیوی تهران و حومه، حکومت نظامی را اعلام کرد.

در اولین ساعات جمعه، 17 شهریور سال 1357، ارتشبد غلامعلی اویسی، فرماندار نظامی تهران، از رادیوی تهران و حومه، حکومت نظامی را اعلام کرد. مردم که از حکومت نظامی اطلاع نداشتند، پیش از ساعت شش صبح برای چهارمین روز متوالی، از خانه‌ها بیرون آمده و سیل‌آسا، روی به خیابان‌ها آوردند. مرکز تجمع آنان، میدان ژاله (شهدای کنونی) بود. همین که مردم به خیابان‌ها رسیدند، ناگهان با دیدن تانک‌ها و زره‌پوش‌ها، نظامی و مأموران مسلسل به دست حکومت نظامی غافلگیر شدند. مأموران مسلح، پس از چند بار اخطار، از زمین و هوا، جمعیت را ناجوانمردانه هدف رگبار مسلسل قرار دادند. در اطراف میدان، جنازه شهیدانی بود که در صحنه نبرد نابرابر، همچنان باقی مانده و خونی‌هایی که هر گوشه‌ای از میدان را گلگون کرده بود. در آن روز مزدوران رژیم شاه حتی کسانی را که به خانه‌های دیگران پناه می‌بردند تعقیب کرده و به شهادت می‌رساندند. رژیم پهلوی، تعداد کل شهدای این روز را 58 نفر و این تجمع را نقشه خارجی اعلام کرد. هر چند شمار دقیق قربانیان این حادثه، هیچ‌گاه مشخص نگردید ولی آن چه قطعی است، این رقم از چهار هزار نفر افزون بود. از آن روز، هفدهم شهریور 1357، به جمعه خونین تهران معروف گردید.